

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 205.

Tiende Session.

50de Møde.

Onsdagen den 8de Decbr. Kl. 1.

(Forsfat.)

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet.

J. N. Hansen: Ja, vi hørte jo nu, at der var kommen en Giststraale med i Taler, saa at den ærede Rigsdagsmand endnu stiller sig paa det høie poetiske Standpunkt, hvorpaa han bestandig bestaer sig. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det, den ærede Rigsdagsmand forklarede at have sagt, det har han virkelig sagt, men han forglemte at sige, at han gjorde en Anvendelse deraf i nærværende Tilfælde, og den bragte mig til at sige, hvad jeg sagde. Den ærede Rigsdagsmand gjorde en almindelig Udtalelse anvendelig paa det Spørgsmaal, der her ligger for, og uden det havde der jo ikke været nogen Grund for ham til at fremsætte den; men da han gjorde den anvendelig paa det foreliggende Spørgsmaal, saa var der ogsaa Aaledning for mig til at yttre mig, som jeg gjorde. Naar den ærede Rigsdagsmand anden Gang kommer tilbage til, hvad jeg har fremsat ved Valgene, saa veed jeg nok, at den ærede Rigsdagsmand ikke pleier at møde ved Valgene, saa der har han maaskee ikke fremsat Noget. (Sage: Jeg mødte ved Valgene).

Jeg skal endnu kun anføre et Par Ord med Hensyn til hvad der blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds

(Monrad). Han vilde belære os om, hvad vi gjorde, naar vi vedtog det foreliggende Forslag; jeg skal sige ham, hvad vi i saa Fald gøre. Vi sige, at vi i dette Tilfælde ikke ville yde Kjøbenhavn større Begunstigelse, end vi i et andet Tilfælde have ydet den eneste Kjøbstad, der har forlangt noget Saadant udenfor Kjøbenhavn, nemlig Aarhus; vi have i et tidligere Tilfælde nægtet Aarhus det, og derfor skulle vi efter min Mening ogsaa nægte Kjøbenhavn det. Vi gøre altsaa ikke Andet end vise, at vi i dette Tilfælde ville gaae frem i den Retning, hvort vi med Hensyn til dette Spørgsmaal ere gaaede ligeoverfor Landets øvrige Kjøbstæder, og det troer jeg, at Fleertallet af Forsamlingen maa erkende for rigtigt; man skal ikke i slige Spørgsmaal, ligesaa lidt som i noget andet, gaae frem paa en anden Maade imod de andre Kjøbstæder, end man gaaer frem imod Kjøbenhavn, men man skal heller ikke gaae frem imod Kjøbenhavn paa en anden Maade, end man gaaer frem imod de andre Kjøbstæder. Naar man vedtager Loven uforandret, saaledes som den foreligger, saa giver man en Begunstigelse til Kjøbenhavn, som man har nægtet den eneste Kjøbstad, hvorfra en lignende Anmodning er kommen, nemlig Aarhus, og det skal man ikke gøre. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst har bemærket, at vi ved at nægte det, der her er forlangt, sige til Indenrigsministeren, at han i Fremtiden ikke med vort Bisald kan vedblive at give saadanne Bevillinger, saa vil jeg spørge den ærede Rigsdagsmand, om det har havt nogen Indflydelse paa Indenrigsministeren, at vi nægtede at give Aarhus denne Begunstigelse; om han efter den Tid har givet færre Kjøbstæder Friitagelse, naar den er søgt, end tidligere? Det have vi